

Z E E W I J D I N G

=====

Matrozen, komt van allen kant,
Komt naar Oostende, komt op 't strand
De zee wordt heden ingewijd,
Dit stemt ons hert hoogverblijd
 De zonne lacht
 In heldre pracht,
De zee beweegt zich traag en zacht,
En wiegend langs de duinen voort,
Verheft zij grootsch heur breed accoord :
Geloofd zij God in den hoogen !

Met kaarslicht en met wierookwalm,
Met heilige beelden, stijf en kalm,
Met gilden, bonden, broederschap,
Gaat plechtig, op gemeten stap
 In zonnegloed
 De bonte stoet.
De zee wordt door het volk begroet,
En bij 't gebulder des kanons,
Bidt ieder stil een "Vaderons".
Geloofd zij God in den hoogen !

Daar klinkt der priesters stem weldra :
 "O Salutaris hostia !"
Matrozen knielt voor 't loofaltaar,
Aanbidden den Alzegenaar !
 De priester spat
 't Gewijde nat
Ter zee, die als een spiegel glad,
De hemel met zijn stralengroet
Weerkaatst als Godes zegegroet :
Geloofd zij God in den hoogen !

Van bark en schepen op de zee,
Van strand en haven 't juicht al meê,
Verslonden in het heilig feit
Verkonden Godes heerlijkheid !
 Die 't hert verwermt,
 De ziel beschermt ;
Ter zee zich met den mensch ontfermt !
En overal, als 't eenig Al,
Zijn macht vermeldt door 't golfgeschal :
Geloofd zij God in den hoogen !

Emmanuel HIEL

Overgenomen uit "Volledige Werken van dichter Emmanuel Hiel",
dl 1 : Lieder en (Brussel, Drukkerij A. Hessens, 1933), blz.264-265.